

Werkwijze voor benutten versnellingsmogelijkheden REDIII

Intern document – concept. Graag als vertrouwelijk behandelen en niet verder verspreiden.

1. Inleiding

Deze concept handleiding geeft een werkwijze voor het toepassen van de versnellings mogelijkheden in aangewezen gebieden voor energie opwek en gebieden voor energie-infrastructuur van de herziene Europese richtlijn voor de promotie van hernieuwbare energie (voortaan REDIII). Deze concept handleiding is een eerste aanzet, aangezien:

- Er nog verscheidene onzekerheden zijn over de interpretatie van REDIII
- De handleiding verder wordt doorontwikkeld aan de hand van mogelijk praktijkvoorbeelden
- De noodzakelijke wijzigingen in wet- en regelgeving nog geïnventariseerd en geïmplementeerd moeten worden

De handleiding is ook geen vervanging van bestaande handleidingen en procedures. Naast de formele [richtlijn](#) zijn er ook guidance documenten verschenen, te weten:

- [aanbevelingen voor versnelling van hernieuwbare energie projecten](#)
- [guidance on good practices](#)
- [examples on good practice](#)

Deze geven uitvoerig informatie over de mogelijkheden van REDIII voor versnellen. Deze handleiding geeft aan wat nu de verwachting is rond de toepassing van REDIII en zal op basis van voortschrijdend inzicht worden aangevuld. Aan deze handleiding kan dus geen enkel recht worden ontleend.

2. Korte introductie REDIII

2.1 Algemeen

Vanaf 21 november 2023 is herziene van de Europese richtlijn voor de promotie van hernieuwbare energie van kracht (voortaan REDIII), als onderdeel van het Fit-for-55 pakket. Deze herziening is een aanvulling en aanscherping op de bestaande richtlijn voor hernieuwbare energie (REDII).

In het voorstel komen de energieaspecten van de EU-klimaattransitie in het kader van het Fit-for-55 pakket aan bod. Naast klimaatdoelstellingen zijn ook doelstellingen rond leveringszekerheid van energie (mede in verband met de gevolgen van de Oekraïne-oorlog) en concurrerend vermogen van de EU belangrijke doelstellingen van REDIII.

Naast de totaliteit aan wijzigingen van de richtlijn, heeft de herziening van REDIII een aantal belangrijke implicaties. Met de herziening van de richtlijn wordt het bindend doel voor het aandeel hernieuwbare energie verhoogd tot minimaal 42,5% in 2030.

2.2 Versnellen

Om bovenstaande ambities te behalen is versnelling noodzakelijk. Daarom geeft REDIII een kader om versnelling te realiseren bij alle plannen rond hernieuwbare energie. Zo krijgen programma's, plannen en projecten die bijdragen aan bovenstaande doelstelling het label “**dwingende redenen van groot openbaar belang**”. Daarnaast kent REDIII verschillende mogelijkheden en verplichtingen voor het versnellen van vergunningsprocedures in het algemeen, zoals: volledigheidstoets, één

contactpunt, procedureboek voor ontwikkelaars en online mogelijkheden voor indiening en participatie. Er worden termijnen geïntroduceerd voor procedures. Ook wordt het doden of verstoren van beschermde soorten niet meer als opzettelijk beschouwd, indien een specifiek hernieuwbaar energieproject noodzakelijke mitigerende maatregelen zijn vastgesteld en uitgevoerd. Tenslotte zijn er specifieke mogelijkheden om de vergunningsprocedure bij repowering, zonne-energie en warmtepompen te versnellen.

3. Versnellingsgebieden en energie-infrastructuur gebieden

De richtlijn beschrijft dat lidstaten in overleg met lokale en regionale overheden gebieden kunnen aanwijzen voor versnelde uitrol van hernieuwbare energieprojecten en (bijbehorende) energie-infrastructuur: zogenaamde versnellingsgebieden.

3.1 Werkwijze in het kort

In een vroeg stadium worden de effecten voor natuur en het milieu onderzocht door het uitvoeren van een Plan-MER. Hierbij is het uitgangspunt voor aanwijzing als versnellingsgebied dat er geen (significant) negatieve effecten optreden na mitigatie en compensatie. Wanneer gebieden niet aan deze voorwaarde kunnen voldoen, is een versnelde procedure niet mogelijk. Dit biedt projecten enerzijds sneller inzicht in de verwachte milieueffecten, en anderzijds zorgt het dat negatieve milieueffecten worden beperkt tot een minimum. Zo wil de REDIII de balans tussen lokale natuur- en milieubescherming en de noodzaak tot versnelling van de energietransitie waarborgen.

Er zijn twee hoofdcategorieën voor versnellen relevant, te weten:

- A. Versnellingsgebieden: gebieden zonder reeds opgestelde planMER, deze gebieden worden binnen 27 maanden na inwerkingtreding van REDIII aangewezen.
- B. Gebieden voor energie-infrastructuur en opslag.

Een voorwaarde voor categorie A is dat voor 21/5/2025 een gecoördineerde inventarisatie van gebieden voor de inzet van hernieuwbare energie. Daarnaast moet voor 21/2/2026 tenminste één gebied zijn aangewezen. Bij in en bijbehorende opslag en infrastructuur beschikbaar is voor de nationale bijdragen aan het algemene streefcijfer van de EU.

4. Werkwijze in versnellingsgebieden en gebieden voor energie-infrastructuur en opslag

In grote lijnen is de werkwijze voor de twee bovengenoemde categorieën vergelijkbaar. In dit hoofdstuk worden de algemene aanpak beschreven en tekstblokken weergegeven wat de uitzondering zijn voor de verschillende categorieën. Nogmaals: de onderstaande beschrijving is geen handleiding voor een mer-procedure, maar richt zich alleen op de toepassing van REDIII.

4.1 Drie fasen

In hoofdlijnen kent de aanpak de volgende drie fasen met verschillende vragen, te weten:

1. Voorbereidingsfase

In deze fase wordt onderzocht of het gebied en initiatief in het gebied voldoet aan de eis die REDIII stelt. Bovendien wordt de werkwijze van het milieuonderzoek uitgewerkt. De volgende vragen worden in deze fase beantwoord:

- A. Past het gebied binnen REDIII en zo ja, op welke wijze?
- B. Voldoet mijn initiatief aan de verschillende randvoorwaarden voor REDIII?

- C. Is het op voorhand duidelijk dat er (significant) negatieve milieu-effecten van het initiatief zijn op (juridische) beschermde natuur of in het buitenland, die niet gemitigeerd of gecompenseerd kunnen worden?
- D. Hoe ga ik de verschillende milieu-effecten die zullen optreden ten gevolge van de activiteiten in het gebied onderzoeken? (Notitie Reikwijdte en Detailniveau, MER)

2. Planfase

In deze fase wordt het plan voor het gebied uitgewerkt. Ook vindt in deze fase milieu-onderzoek in de vorm van een planMER plaats. De volgende vragen spelen in deze fase:

- A. Wat zijn de verwachte milieu-effecten van die veroorzaakt worden door de activiteiten in het gebied? Wat is de omvang van deze effecten? Dit wordt uitgewerkt in een PlanMER.
- B. Is er (alsnog) een passende beoordeling nodig?
- C. Hoe kunnen verwachte negatieve effecten worden gemitigeerd?
- D. Als er nog significant negatieve effecten optreden na mitigatie hoe kunnen deze worden gecompenseerd?
- E. Past het gebied nog steeds binnen in REDIII?
- F. Hoe ziet het kader voor toetsing van de milieueffecten eruit?
- G. Wat is het mitigatie- en compensatieplan?

a) Screeningsfase

In deze fase wordt een vergunningsaanvraag of een projectbesluit ingediend voor het initiatief in het gebied of een onderdeel van het gehele initiatief. De aanvraag wordt in deze fase getoetst door het bevoegd of het qua milieueffecten nog voldoet aan het kader voor milieu-effecten in de planfase. De volgende vragen spelen in deze fase:

- A. Voldoet het (deel)initiatief aan het kader voor toetsing van de milieu-effecten in het PlanMER?
- B. Zo niet, zijn er aanvullende mogelijkheden voor mitigatie en compensatie?
- C. Zo niet, is financiële compensatie mogelijk¹? En hoe ziet deze eruit?
- D. Zo niet, dan moet de milieu-effecten in een (project)-mer procedure, en eventueel een passende beoordeling, worden beschreven?

5.1 Voorbereidingsfase

1a. Past mijn gebied binnen REDIII en zo ja, op welke wijze?

Het initiatief binnen het gebied dient aan de volgende omschrijvingen te voldoen:

1. Het initiatief dient te gaan over de opwek van hernieuwbare energie of benodigde opslag- en energie-infrastructuur (zie ook 2c.) voor deze opwek. Hernieuwbare energie is: *“energie uit hernieuwbare niet-fossiele bronnen, namelijk windenergie, zonne-energie (thermische zonne-energie en fotonvoltaïsche energie) en geothermische energie, osmose-energie, omgevingsenergie, getijdenenergie, golfslagenergie en andere energie uit de oceanen, waterkracht, en energie uit biomassa, stortgas, gas van rioolzuiveringsinstallaties en biogas.”* (artikel 2 lid 1)

¹ Financiële compensatie is in REDIII mogelijk voor energie-infrastructuur en mogelijkerwijs wind- en zonenergieprojecten. Voor deze mogelijkheden wordt gewerkt aan wetswijziging.

2a. Het gebied is onderdeel van een eerder uitgevoerde inventarisatie

Om in aanmerking te komen als gebied voor de versnelde procedure binnen REDIII dient een lidstaat een plan te hebben gemaakt waarin *“een gecoördineerde inventarisatie uit voor de inzet van hernieuwbare energie op hun grondgebied met als doel het binnenlandse potentieel te identificeren alsook de beschikbare gebieden op het landoppervlak, onder het oppervlak, ter zee en in de binnenwateren die noodzakelijk zijn voor installaties voor de productie van hernieuwbare energie en voor de bijbehorende infrastructuur, zoals netwerkinfrastructuur en voorzieningen voor opslag, inclusief warmteopslag, opdat de lidstaten ten minste hun nationale bijdragen kunnen leveren aan het algemeen streefcijfer van de Unie voor hernieuwbare energie voor 2030 zoals vastgesteld in artikel 3 van deze richtlijn.” (artikel 15 ter)* Deze inventarisatie dient binnen 18 maanden na inwerkingtreding van REDIII te zijn uitgevoerd.

Of

2b. Specifieke infrastructuurgebieden:

“voor de ontwikkeling van projecten voor netten en opslag die nodig zijn voor de integratie van hernieuwbare energie in het elektriciteitssysteem, wanneer een dergelijke ontwikkeling naar verwachting geen significante milieueffecten zal hebben, dergelijke effecten naar behoren kunnen worden beperkt of, indien dit niet mogelijk is, kunnen worden gecompenseerd. Het doel van dergelijke gebieden is het ondersteunen en aanvullen van de gebieden voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie.” (Artikel 15 sexies). De aanwijzing van deze gebieden is niet aan een termijn gebonden.

De precieze afbakening wat energie-infrastructuurgebieden zijn, is niet geheel duidelijk. In elk geval het transport en de opslag van gas, warmte en elektriciteit, als deze bijdragen aan de integratie van hernieuwbare energie in het energiesysteem. De positie van waterstof is onhelder. Tenslotte valt infrastructuur voor CO₂-opslag (CCS) niet in deze categorie. Er is namelijk geen directe relatie met het elektriciteitssysteem.

Na beantwoording van deze vraag is duidelijk of het specifiek initiatief past binnen de verschillende categorieën van REDIII.

b. Voldoet mijn het initiatief aan de verschillende randvoorwaarden voor REDIII?

Om te voldoen aan REDIII gelden de volgende eisen:

- Ze zijn nodig voor klimaat- of energiedoelstellingen.
- Een gebied moet zich buiten (juridisch) beschermde natuur bevinden, uitgezonderd een gebied voor energie-infrastructuur. Dit betekent het gebied niet kan liggen in Natura 2000-gebieden, KRM-gebieden (kaderrichtlijn Mariene Strategie-gebieden) of een door de provincie aangewezen NNN-gebied. Grote wateren vallen grotendeels niet onder NNN-gebieden² (sommige delen wel onder Natura 2000-gebied). Energie-infrastructuur vermijden Natura 2000-gebieden en aangewezen NNN-gebieden, tenzij er geen evenredige alternatieven zijn voor de uitrol ervan.
- Er wordt voorrang gegeven aan bebouwde en kunstmatige oppervlakten.
- Er vindt promotie plaats van participatie van de lokale gemeenschap (lokale energie-initiatieven).

² uitgezonderd het “Lauwersmeer, het Veerse meer, het Vuile Gat in het Haringvliet en de zeegeul naar het Haringvliet, genaamd het Slikgat, met uitzondering van de bijbehorende uiterwaarden en de Brabantse, Dordtsche en Sliedrechtse Biesbosch” (artikel 2.10 lid 2 Barro, artikel 7.1 Bkl).

- Inspraak vindt plaats over het besluit tot versnellingsgebieden. Deze verplichting geldt niet voor energie-infrastructuur.
- De keuzes rond gebieden is openbaar en wordt periodiek geactualiseerd.

c. *Is het op voorhand duidelijk dat er significant negatieve milieueffecten van het initiatief zijn, die niet gemitigeerd of gecompenseerd kunnen worden?*

Voor het aanwijzen van een gebied binnen REDIII dienen er uiteindelijk geen negatieve milieueffecten te zijn. Specifiek hierbij is er aandacht voor effecten op beschermde natuurlijke habitats (N2000 en NNN, zie eerder) en beschermde soorten, maar het geldt ook voor andere milieueffecten. Bij energie-infrastructuur zijn significant negatieve milieueffecten wel aanvaardbaar als er geen redelijke alternatieven zijn. Ook moeten negatieve effecten in een andere lidstaat worden voorkomen. Indien dergelijke effecten er wel zijn dan is een gebied uitgesloten van een procedure binnen REDIII.

d. *Hoe ga ik de verschillende milieueffecten van mijn initiatief onderzoeken? (NRD)*

Formeel is een Notitie Reikwijdte en Detailniveau niet verplicht, maar in de werkwijze is dit een logische stap. In de Notitie Reikwijdte en Detailniveau wordt namelijk aangegeven op welke wijze de mogelijke milieueffecten van het initiatief worden onderzocht in de planMER. De volgende aandachtspunten zijn relevant in het kader van REDIII:

- een goed beoordelingskader om te bepalen of en wanneer milieueffecten negatief en of significant negatief zijn.
- Of een passende beoordeling onderdeel is van de planMER. Dit is het geval als negatieve effecten op N2000-gebieden niet kunnen worden uitgesloten. Hierbij gaat het zowel om habitats als om soorten. Bij windenergie op zee is een passende beoordeling altijd verplicht.
- De onderzoeksmethode wordt toegelicht en wordt aangegeven op welke wijze gebruik wordt gemaakt van *“passende en proportionele instrumenten en datasets gebruiken om vast te stellen op welke gebieden de installaties voor de productie van hernieuwbare energie geen aanzienlijk milieueffect zouden hebben, met inbegrip van het in kaart brengen van de gevoeligheid van wilde dieren en planten, rekening houdend met de beschikbare gegevens in de context van de ontwikkeling van een samenhangend Natura 2000-netwerk, zowel wat betreft habitattypen en soorten uit hoofde van Richtlijn 92/43/EEG van de Raad als vogels en gebieden uit hoofde van Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad; (artikel 15 quater, a, i)*
- Een onderzoeksplan voor het bepalen van mitigerende en compenserende maatregelen indien er negatieve milieueffecten optreden.

Deze fase wordt dus afgesloten met een Notitie Reikwijdte en Detailniveau en een kennisgeving van het voornemen om een bepaald gebied aan te wijzen als versnellingsgebied.

5.2 Planfase

In de planfase wordt een PlanMER uitgevoerd, waarbij de reguliere vragen van een planMER aan de orde zijn, zoals:

- a. Wat zijn de verwachte milieueffecten van die veroorzaakt worden door de activiteiten in het gebied? Wat is de omvang van deze effecten?
- b. Hoe kunnen verwachte negatieve effecten worden gemitigeerd?
- c. Is er (alsnog) een passende beoordeling nodig, omdat negatieve effecten op N2000 niet kunnen worden uitgesloten?

- d. Als er nog significant negatieve effecten optreden na mitigatie hoe kunnen deze worden gecompenseerd?

Belangrijk is echter dat de antwoorden op deze vragen in de context van REDIII extra betekenis krijgen en dus een antwoord geven op de volgende vraag.

e. Past het initiatief nog steeds binnen REDIII?

Indien er na mitigatie en compensatie van de effecten veroorzaakt door de activiteiten in het gebied nog steeds sprake is van significant negatieve milieueffecten dan komt het gebied niet in aanmerking als versnellingsgebied voor opwek. Het kan wel een versnellingsgebied zijn voor energie-infrastructuur, mits er geen redelijke alternatieven zijn. Opnieuw is hierbij specifieke aandacht voor beschermde natuurgebieden of soorten nodig.

f. Hoe ziet het kader voor toetsing van de milieueffecten eruit?

Het planMER of besluit is een kader voor toetsing voor het bevoegd gezag, zodat in de volgende fase screening kan plaatsvinden. Indien er in de screeningfase uitsplitsing in besluitvorming naar verschillende deelinitiatieven binnen gebied plaats zal vinden, moet dit kader ook toepasbaar op deze deelinitiatieven. Het zou bijvoorbeeld kunnen dat een windpark binnen een gebied eerder wordt ontwikkeld dan een zonnepark. Deze zouden dan ook in de toetsingsfase apart getoetst moeten kunnen worden.

g. Wat is het mitigatie- en compensatieplan?

Indien er negatieve effecten zijn, is een mitigatie- en compensatieplan nodig. Bij dit plan moet ook duidelijk zijn wie waarvoor verantwoordelijk is en binnen welke termijn de uitvoering zal plaatsvinden. Het plan moet toetsbaar zijn in de screeningsfase.

Deze fase wordt afgesloten met vaststelling van plan of programma waarop de planMER betrekking heeft. In dit besluit moet de aanwijzing als versnellingsgebied zijn meegenomen.

5.3 Screeningsfase

De basis voor de screeningsfase is een vergunningsaanvraag van een (deel)initiatief bij het bevoegd gezag. Het bevoegd gezag toetst de vergunningsaanvraag binnen 30 dagen.

a. voldoet het (deel)initiatief aan het kader voor toetsing van de milieueffecten?

“Een dergelijk screeningsproces heeft tot doel na te gaan of het zeer waarschijnlijk is dat enig dergelijk project voor hernieuwbare energie, gelet op de milieugevoeligheid van het geografische gebied waar het project zal worden uitgevoerd, zal leiden tot aanzienlijke onvoorziene negatieve effecten die niet zijn vastgesteld” (artikel 16bis lid 4) in de planMER of passende beoordeling. Ook moeten opnieuw effecten in een andere lidstaat worden uitgesloten.

Tijdens het screeningsproces kan de bevoegde autoriteit de projectontwikkelaar verzoeken aanvullende beschikbare informatie te verstrekken. Het eerder vastgestelde kader is leidend bij dergelijke verzoeken. Indien er geen afwijkingen worden geconstateerd wordt de aanvraag vanuit milieuoogpunt goedgekeurd.

Indien blijkt dat er toch (significant) negatieve effecten worden verwacht die niet gemitigeerd of gecompenseerd kunnen worden (zie volgende vraag) dan wordt de aanvraag niet goedgekeurd afgewezen en moet er alsnog een projectMER worden uitgevoerd, en in sommige gevallen passende beoordeling. Dit dient binnen 6 maanden te gebeuren, met een verlengingsmogelijkheid in uitzonderlijke omstandigheden van 6 maanden.

De bovenstaande besluiten worden openbaar gemaakt.

Lidstaten kunnen wind- en (foto)voltatische zonne-energieprojecten³ vrijstellen van de verplichting om alsnog een projectMER te voeren, onder meer wanneer dit nodig is om de uitrol van hernieuwbare energie te versnellen om de doestellingen op het gebied van klimaat en hernieuwbare energie te halen. We zijn niet voornemens van deze mogelijkheid gebruik te maken voor wind en zon op land.

“Wanneer de lidstaten wind- en fotovoltatische zonne-energieprojecten vrijstellen van die beoordelingen, neemt de exploitant evenredige mitigerende maatregelen of, indien dergelijke mitigerende maatregelen niet beschikbaar zijn, compenserende maatregelen, die, indien er geen andere evenredige compenserende maatregelen beschikbaar zijn, de vorm kunnen aannemen van financiële compensatie, om eventuele negatieve effecten aan te pakken. Indien die negatieve effecten de bescherming van soorten treffen, betaalt de exploitant voor de duur van de exploitatie van de installatie voor de productie van hernieuwbare energie financiële compensatie voor beschermingsprogramma's ter waarborging of verbetering van de staat van instandhouding van de betrokken soorten. (artikel 16 bis lid 5).

De volgende deelvragen komen aan de orde indien er dus significant negatieve milieueffecten zijn:

b. Zijn er aanvullende mogelijkheden voor mitigatie en compensatie, zodat negatieve effecten alsnog worden voorkomen?

De maatregelen voor mitigatie of compensatie moeten bewezen doeltreffend zijn. Er bestaat in REDIII wel de mogelijkheid tot voor *“nieuwe mitigerende maatregelen, kunnen de lidstaten het gebruik ervan voor een of meer proefprojecten gedurende een beperkte tijdsperiode toestaan, op voorwaarde dat de doeltreffendheid van dergelijke mitigerende maatregelen nauwlettend wordt gemonitord en onmiddellijk passende maatregelen worden genomen indien zij niet doeltreffend blijken te zijn. (artikel 15 quater lid 1).*

c. Zo niet, is financiële compensatie mogelijk? En hoe ziet deze eruit?

Financiële compensatie is alleen mogelijk bij energie-infrastructuurgebieden, en indien gebruik wordt gemaakt van de vrijstellingsmogelijkheid ook voor zon- en windprojecten. Financiële compensatie voor habitat- en soortenbescherming in het kader van Europese regelgeving. Financiële compensatie is ook mogelijk voor NNN-gebied, maar dit was ook zonder REDIII al het geval. Voor de wijze van financiële compensatie wordt een aparte methodiek opgesteld.

³ Voor zonnevelden bestaat overigens geen rechtstreekse mer-(beoordelings)plicht.

Bijlage I relevante onderdelen richtlijnen REDIII voor versnellen (oude tekst)

Artikel 15 ter

In kaart brengen van gebieden die nodig zijn voor nationale bijdragen aan het algemeen streefcijfer van de Unie voor hernieuwbare energie voor 2030

1. Uiterlijk op 21 mei 2025 voeren de lidstaten een gecoördineerde inventarisatie uit voor de inzet van hernieuwbare energie op hun grondgebied met als doel het binnenlandse potentieel te identificeren alsook de beschikbare gebieden op het landoppervlak, onder het oppervlak, ter zee en in de binnenwateren die noodzakelijk zijn voor installaties voor de productie van hernieuwbare energie en voor de bijbehorende infrastructuur, zoals netwerkinfrastructuur en voorzieningen voor opslag, inclusief warmteopslag, opdat de lidstaten ten minste hun nationale bijdragen kunnen leveren aan het algemeen streefcijfer van de Unie voor hernieuwbare energie voor 2030 zoals vastgesteld in artikel 3, lid 1, van deze richtlijn. De lidstaten kunnen daartoe hun bestaande ruimtelijkeordeningsdocumenten of -plannen, inclusief maritieme ruimtelijkeordeningsplannen die zijn opgesteld op grond van Richtlijn 2014/89/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹²⁾, gebruiken of daarop voortbouwen. Waar toepasselijk zorgen de lidstaten bij het in kaart brengen van de nodige gebieden voor coördinatie tussen alle relevante nationale, regionale en lokale autoriteiten en entiteiten, waaronder netwerkexploitanten.

De lidstaten zorgen ervoor dat deze gebieden, met inbegrip van de bestaande installaties voor de productie van hernieuwbare energie en samenwerkingsmechanismen, in verhouding staan tot de geraamde trajecten en de totale geplande geïnstalleerde capaciteit voor elke technologie voor hernieuwbare energie die zijn vastgesteld in hun nationale energie- en klimaatplannen van de lidstaten die zijn ingediend op grond van de artikelen 3 en 14 van Verordening (EU) 2018/1999.

2. Ter identificatie van de in lid 1 bedoelde gebieden houden de lidstaten met name rekening met:

- a) de beschikbaarheid van energie uit hernieuwbare bronnen en het potentieel van de verschillende soorten technologie voor de productie van hernieuwbare energie in de gebieden op het landoppervlak, onder het oppervlak, ter zee en in de binnenwateren;
- b) de verwachte vraag naar energie, met inachtneming van de potentiële flexibiliteit van de actieve vraagrespons, verwachte verbeteringen op het gebied van efficiëntie en energiesysteemintegratie;
- c) de beschikbaarheid van relevante energie-infrastructuur, zoals netwerken, opslagvoorzieningen en andere flexibiliteitsinstrumenten, of het potentieel om dergelijke netwerkinfrastructuur en opslagvoorzieningen tot stand te brengen of te verbeteren.

3. De lidstaten geven de voorkeur aan meervoudig gebruik van de in lid 1 bedoelde gebieden. Hernieuwbare-energieprojecten zijn verenigbaar met het reeds bestaande gebruik van die gebieden.

4. De lidstaten evalueren en, indien dat nodig is, actualiseren de in lid 1 van dit artikel bedoelde gebieden regelmatig met name in het kader van de actualisering van hun

ationale energie- en klimaatplannen die worden ingediend op grond van de artikelen 3 en 14 van Verordening (EU) 2018/1999.

Artikel 15 quater

Gebieden voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie

1. Uiterlijk op 21 februari 2026 zorgen de lidstaten ervoor dat de bevoegde autoriteiten een of meer plannen vaststellen waarin, als subset van de in artikel 15 ter, lid 1, bedoelde gebieden, voor een of meer soorten hernieuwbare-energiebronnen gebieden voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie worden aangewezen. Daarbij kunnen de lidstaten installaties voor verbranding van biomassa en waterkrachtcentrales uitsluiten. In deze plannen:

a) wijzen de bevoegde autoriteiten voldoende homogene land-, binnenwater- en zeegebieden aan waar de inzet van een of meer specifieke soorten hernieuwbare-energiebronnen naar verwachting geen aanzienlijke milieueffecten zal hebben, gezien de specifieke kenmerken van het geselecteerde gebied, waarbij zij:

i) voorrang geven aan kunstmatige en bebouwde oppervlakken, zoals daken en gevels van gebouwen, vervoersinfrastructuur en de onmiddellijke omgeving hiervan, parkeerterreinen, boerderijen, afvalterreinen, industrieterreinen, mijnen, kunstmatige binnenwaterlichamen, meren of reservoirs, en, waar toepasselijk, locaties voor de behandeling van stedelijk afvalwater alsmede aangetaste grond die niet bruikbaar is voor de landbouw;

ii) Natura 2000-gebieden, gebieden die onder nationale beschermingsregelingen voor natuur- en biodiversiteitsbehoud vallen, belangrijke trekroutes van vogels en zeezoogdieren, en andere gebieden die op basis van gevoeligheidskaarten en de in het punt iii) bedoelde instrumenten zijn aangewezen, uitsluiten, met uitzondering van kunstmatige en bebouwde oppervlakken in die gebieden, zoals daken, parkeerterreinen of vervoersinfrastructuur;

iii) alle passende en proportionale instrumenten en datasets gebruiken om vast te stellen op welke gebieden de installaties voor de productie van hernieuwbare energie geen aanzienlijk milieueffect zouden hebben, met inbegrip van het in kaart brengen van de gevoeligheid van wilde dieren en planten, rekening houdend met de beschikbare gegevens in de context van de ontwikkeling van een samenhangend Natura 2000-netwerk, zowel wat betreft habitattypen en soorten uit hoofde van Richtlijn 92/43/EEG van de Raad⁽¹³⁾ als vogels en gebieden uit hoofde van Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽¹⁴⁾;

b) stellen de bevoegde autoriteiten passende regels voor de gebieden voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie vast inzake doeltreffende mitigerende maatregelen die moeten worden genomen voor de installatie van installaties voor de productie van hernieuwbare energie en energieopslag op één locatie, alsmede activa die nodig zijn voor de aansluiting van dergelijke installaties en opslag op het net, teneinde de negatieve milieueffecten die zich kunnen voordoen te voorkomen of, indien dit niet mogelijk is, aanzienlijk te verminderen, en zien, indien toepasselijk, erop toe dat er tijdig en op evenredige wijze passende mitigerende maatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat de in de artikel 6, lid 2, en artikel 12, lid 1, van Richtlijn 92/43/EEG, artikel 5 van Richtlijn 2009/147/EEG en artikel 4, lid 1, punt a), punt i), van Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de

Raad ⁽¹⁵⁾ genoemde verplichtingen worden nageleefd, en om verslechtering van de situatie te voorkomen en een goede ecologische toestand of een goed ecologisch potentieel overeenkomstig artikel 4, lid 1, punt a), i), van Richtlijn 2000/60/EG te bereiken.

De in de eerste alinea, punt b), bedoelde regels zijn gericht op de specifieke kenmerken van elk vastgesteld gebied voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie, op de soort(en) technologie voor hernieuwbare energie die in elk gebied moeten worden ingezet, en op de vastgestelde milieueffecten.

De naleving van de in de eerste alinea, punt b), van dit lid bedoelde regels en de tenuitvoerlegging van de passende mitigerende maatregelen door de afzonderlijke projecten leiden tot het vermoeden dat projecten niet in strijd zijn met die bepalingen, onverminderd artikel 16 bis, leden 4 en 5, van deze richtlijn. Wanneer de doeltreffendheid van nieuwe mitigerende maatregelen om het doden of verstoren van krachtens Richtlijnen 92/43/EEG en 2009/147/EG beschermde soorten, of een ander milieueffect, zo veel mogelijk te voorkomen niet breed is getest, kunnen de lidstaten het gebruik ervan voor een of meer proefprojecten gedurende een beperkte tijdsperiode toestaan, op voorwaarde dat de doeltreffendheid van dergelijke mitigerende maatregelen nauwlettend wordt gemonitord en onmiddellijk passende maatregelen worden genomen indien zij niet doeltreffend blijken te zijn.

De bevoegde autoriteiten lichten in de in de eerste alinea bedoelde plannen waarin gebieden voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie worden aangewezen de beoordeling toe die is uitgevoerd voor de vaststelling van elk op basis van de in punt a) van de eerste alinea genoemde criteria aangewezen gebied voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie en voor de vaststelling van passende mitigerende maatregelen.

2. Voordat de plannen voor het aanwijzen van gebieden voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie worden vastgesteld, worden de plannen onderworpen aan een milieubeoordeling op grond van Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁶⁾, en, indien de plannen significante effecten op Natura-2000-gebieden kunnen hebben, aan de passende beoordeling op grond van artikel 6, lid 3, van Richtlijn 92/43/EEG.

3. De lidstaten beslissen over de omvang van gebieden voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie, rekening houdend met de specifieke kenmerken en vereisten van de soort(en) technologie waarvoor zij gebieden voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie opzetten. Het zijn de lidstaten die beslissen over de omvang van die gebieden, maar hun doel is te zorgen voor een aanzienlijke gecombineerde omvang van die gebieden en ervoor zorgen dat de gebieden bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van deze richtlijn. De in lid 1, eerste alinea, van dit artikel bedoelde plannen waarin gebieden voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie worden aangewezen, worden openbaar gemaakt en op gezette tijden herzien, wanneer dat toepasselijk is, met name in het kader van de actualisering van de geïntegreerde nationale energie- en klimaatplannen die zijn ingediend op grond van de artikelen 3 en 14 van Verordening (EU) 2018/1999.

4. Uiterlijk op 21 mei 2024 kunnen de lidstaten specifieke gebieden die reeds zijn aangewezen als gebieden die geschikt zijn voor een versnelde uitrol van een of meer soorten technologie voor hernieuwbare energie, aanmerken als gebieden voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie, mits aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

- a) die gebieden bevinden zich buiten Natura 2000-gebieden, gebieden die zijn aangewezen uit hoofde van nationale beschermingsregelingen voor natuur- en biodiversiteitsbehoud, en vastgestelde trekroutes van vogels;
 - b) de plannen die die gebieden aanwijzen, zijn onderworpen geweest aan een strategische milieubeoordeling op grond van Richtlijn 2001/42/EG en, in voorkomend geval, aan een beoordeling op grond van artikel 6, lid 3, van Richtlijn 92/43/EEG;
 - c) bij de projecten die zijn gelegen in die gebieden worden passende en evenredige regels en maatregelen toegepast om de mogelijke negatieve milieueffecten aan te pakken.
5. De bevoegde autoriteiten passen de in artikel 16 bis bedoelde vergunningverleningsprocedures en -termijnen toe op individuele projecten in gebieden voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie.

Artikel 15 quinquies

Inspraak van het publiek

1. De lidstaten zorgen voor inspraak van het publiek met betrekking tot de in artikel 15 quater, lid 1, eerste alinea, bedoelde plannen voor de aanwijzing van gebieden voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie, overeenkomstig artikel 6 van Richtlijn 2001/42/EG, met inbegrip van de bepaling van het publiek dat wordt of waarschijnlijk wordt geraakt.
2. De lidstaten bevorderen het publiek draagvlak van hernieuwbare-energieprojecten door middel van directe en indirecte deelname van lokale gemeenschappen aan die projecten.

Artikel 15 sexies

Gebieden voor netwerk- en opslaginfrastructuur die nodig is om hernieuwbare energie in het elektriciteitssysteem te integreren

1. De lidstaten kunnen een of meer plannen vaststellen om specifieke infrastructuurgebieden aan te wijzen voor de ontwikkeling van projecten voor netten en opslag die nodig zijn voor de integratie van hernieuwbare energie in het elektriciteitssysteem, wanneer een dergelijke ontwikkeling naar verwachting geen significante milieueffecten zal hebben, dergelijke effecten naar behoren kunnen worden beperkt of, indien dit niet mogelijk is, kunnen worden gecompenseerd. Het doel van dergelijke gebieden is het ondersteunen en aanvullen van de gebieden voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie. Die plannen:
 - a) vermijden, wat betreft projecten voor netten, Natura 2000-gebieden en gebieden die zijn aangewezen uit hoofde van nationale beschermingsregelingen voor natuur- en biodiversiteitsbehoud, tenzij er geen evenredige alternatieven zijn voor de uitrol ervan, rekening houdend met de doelstellingen van het gebied;
 - b) sluiten, wat betreft projecten voor opslag, Natura 2000-gebieden en gebieden die zijn aangewezen uit hoofde van nationale beschermingsregelingen vallen uit;
 - c) zorgen voor synergieën met de aanwijzing van gebieden voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie;

d) zijn onderworpen aan een milieubeoordeling op grond van Richtlijn 2001/42/EG en, in voorkomend geval, aan een beoordeling op grond van artikel 6, lid 3, van Richtlijn 92/43/EEG, en

e) stellen passende en evenredige regels vast, inclusief evenredige mitigerende maatregelen die moeten worden genomen voor de ontwikkeling van projecten voor netten en opslag om de negatieve gevolgen voor het milieu die zich kunnen voordoen, te voorkomen of, indien niet mogelijk, aanzienlijk te verminderen.

Bij de opstelling van dergelijke plannen raadplegen de lidstaten de relevante infrastructuursysteembeheerders.

2. In afwijking van artikel 2, lid 1, en artikel 4, lid 2, van, en bijlage I, punt 20, en bijlage II, punt 3, b), van, Richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁷⁾ en in afwijking van artikel 6, lid 3, van Richtlijn 92/43/EEG kunnen de lidstaten, onder gerechtvaardigde omstandigheden, zoals wanneer dit nodig is om de inzet van hernieuwbare energie te versnellen om de streefdoelen op het gebied van klimaat en hernieuwbare energie te halen, projecten voor netten en opslag die nodig zijn om hernieuwbare energie in het elektriciteitssysteem te integreren, vrijstellen van de milieueffectbeoordeling uit hoofde van artikel 2, lid 1, van Richtlijn 2011/92/EU, van een beoordeling van hun gevolgen voor Natura 2000-gebieden krachtens artikel 6, lid 3, van Richtlijn 92/43/EEG en van de beoordeling van de gevolgen daarvan voor de bescherming van soorten uit hoofde van artikel 12, lid 1, van Richtlijn 92/43/EEG en artikel 5 van Richtlijn 2009/147/EG, op voorwaarde dat het project voor netten of opslag zich bevindt in een overeenkomstig lid 1 van dit artikel aangewezen infrastructuurgebied en voldoet aan de overeenkomstig lid 1, punt e), van dit artikel vastgestelde regels, onder meer inzake vast te stellen evenredige mitigerende maatregelen. De lidstaten kunnen dergelijke afwijkingen ook toestaan met betrekking tot infrastructuurgebieden die vóór 20 november 2023 zijn aangewezen indien zij onderworpen waren aan een milieubeoordeling uit hoofde van Richtlijn 2001/42/EG. Dergelijke afwijking geldt niet voor projecten die vermoedelijk aanzienlijke milieueffecten zullen hebben in een andere lidstaat of wanneer een lidstaat waarvan het milieu vermoedelijk aanzienlijke effecten zal ondervinden, hierom verzoekt, zoals bepaald in artikel 7 van Richtlijn 2011/92/EU.

3. Indien een lidstaat op grond van lid 2 van dit artikel projecten voor netten en opslag van de in dat lid bedoelde beoordelingen vrijstelt, voeren de bevoegde autoriteiten van die lidstaat een screening uit van de projecten die zijn gelegen in specifieke infrastructuurgebieden. Dergelijke screening is gebaseerd op bestaande gegevens uit de milieubeoordeling op grond van Richtlijn 2001/42/EG. De bevoegde autoriteiten kunnen de aanvrager verzoeken aanvullende beschikbare informatie te verstrekken. De screening wordt binnen dertig dagen afgerond. De screening heeft tot doel na te gaan of het zeer waarschijnlijk is dat een dergelijk project, gelet op de milieugevoeligheid van het geografische gebied waar het project zal worden uitgevoerd, zal leiden tot aanzienlijke onvoorziene negatieve effecten die niet zijn vastgesteld tijdens de op grond van Richtlijn 2001/42/EG en, indien van toepassing, van Richtlijn 92/43/EEG uitgevoerde milieubeoordeling van de plannen voor het aanwijzen van specifieke infrastructuurgebieden.

4. Wanneer uit het screeningproces blijkt dat een project hoogstwaarschijnlijk tot de in lid 3 bedoelde aanzienlijke onvoorziene negatieve effecten zal leiden, zorgt de bevoegde autoriteit er op basis van bestaande gegevens voor dat passende en evenredige mitigerende maatregelen worden toegepast om die effecten aan te pakken. Indien het niet

mogelijk is deze mitigerende maatregelen toe te passen, zorgt de bevoegde autoriteit ervoor dat de exploitant passende compenserende maatregelen neemt om die effecten aan te pakken, bijvoorbeeld, indien er geen andere evenredige compenserende maatregelen beschikbaar zijn, in de vorm van een geldelijke compensatie voor programma's ter bescherming van soorten om de staat van instandhouding van de betrokken soorten te waarborgen of te verbeteren.

5. Wanneer de integratie van hernieuwbare energie in het elektriciteitssysteem een project ter versterking van de netwerkinfrastructuur in of buiten specifieke infrastructuurgebieden vereist, en dat project onderworpen is aan een screeningsproces dat is uitgevoerd op grond van lid 3 van dit artikel, aan de vaststelling of het project een milieueffectbeoordeling vereist of aan een milieueffectbeoordeling op grond van artikel 4 van Richtlijn 2011/92/EU, blijft dat screeningsproces, die vaststelling of die milieueffectbeoordeling beperkt tot de potentiële effecten van de wijziging of uitbreiding ten opzichte van de oorspronkelijke netwerkinfrastructuur.

^[12] Richtlijn 2014/89/EU van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 tot vaststelling van een kader voor maritieme ruimtelijke planning ([PB L 257 van 28.8.2014, blz. 135](#))."

^[13] Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna ([PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7](#))."

^[14] Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand ([PB L 20 van 26.1.2010, blz. 7](#))."

^[15] Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid ([PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1](#))."

^[16] Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's ([PB L 197 van 21.7.2001, blz. 30](#))."

^[17] Richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten ([PB L 26 van 28.1.2012, blz. 1](#))."

Artikel 16 bis

Vergunningsprocedure in gebieden voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de in artikel 16, lid 1, bedoelde vergunningsprocedure voor hernieuwbare-energieprojecten in gebieden voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie niet langer duurt dan twaalf maanden. Echter in het geval van projecten voor hernieuwbare offshore-energie, duurt de vergunningsprocedure niet langer dan twee jaar. In naar behoren gerechtvaardigde buitengewone omstandigheden kunnen lidstaten elk van deze termijnen met maximaal zes maanden verlengen. In dat geval stellen de lidstaten de projectontwikkelaar duidelijk in kennis van de buitengewone omstandigheden die een dergelijke verlenging rechtvaardigen.

2. De vergunningsprocedure voor de repowering van elektriciteitscentrales die gebruikmaken van hernieuwbare energie, voor nieuwe installaties met een elektrisch vermogen van minder dan 150 kW, voor energieopslag op één locatie, met inbegrip van elektriciteits- en thermische faciliteiten, en voor de aansluiting ervan op het net indien deze zich in gebieden voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie bevinden, duurt niet langer dan zes maanden. In het geval van offshore-windenergieprojecten, duurt de vergunningsprocedure niet langer dan twaalf maanden. In naar behoren gerechtvaardigde buitengewone omstandigheden, zoals voor dwingende veiligheidsredenen waar het repoweringsproject een belangrijk effect heeft op het net of op de oorspronkelijke capaciteit, grootte of prestatie van de installatie, kunnen de lidstaten de termijn van zes maanden met maximaal drie maanden, en de termijn van

twaalf maanden voor offshore-windenergieprojecten met zes maanden, verlengen. De lidstaten stellen de projectontwikkelaar duidelijk in kennis van de buitengewone omstandigheden die een dergelijke verlenging rechtvaardigen.

3. Onverminderd de leden 4 en 5 van dit artikel, in afwijking van artikel 4, lid 2, en bijlage II, punt 3, a), b), d), h) en i), en punt 6, c), alleen of in samenhang met punt 13, a), van Richtlijn 2011/92/EU, zijn wat betreft hernieuwbare-energieprojecten, nieuwe aanvragen voor installaties voor de productie van hernieuwbare energie, met inbegrip van installaties waarin verschillende soorten technologie voor hernieuwbare energie worden gecombineerd en de repowering van elektriciteitscentrales die gebruikmaken van hernieuwbare energie in aangewezen gebieden voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie voor de desbetreffende technologie en energieopslag op één locatie, alsook de aansluiting van die centrales en opslag op het net vrijgesteld van het voorschrift om een specifieke milieueffectbeoordeling uit hoofde van artikel 2, lid 1, van Richtlijn 2011/92/EU uit te voeren, mits deze projecten voldoen aan artikel 15 quater, lid 1, punt b), van deze richtlijn. Die afwijking geldt niet voor projecten die vermoedelijk aanzienlijke milieueffecten zullen hebben in een andere lidstaat of wanneer een lidstaat die vermoedelijk aanzienlijke effecten zal ondervinden, hierom verzoekt, op grond van artikel 7 van Richtlijn 2011/92/EU.

In afwijking van artikel 6, lid 3, van Richtlijn 92/43/EEG worden de in de eerste alinea van dit lid bedoelde installaties voor de productie van hernieuwbare energie niet onderworpen aan een beoordeling van hun gevolgen voor Natura 2000-gebieden, op voorwaarde dat deze projecten voor hernieuwbare energie voldoen aan de regels en maatregelen die overeenkomstig artikel 15 quater, lid 1, punt b), van deze richtlijn zijn vastgesteld.

4. De bevoegde autoriteiten voeren een screening uit van de in lid 3 van dit artikel bedoelde aanvragen. Een dergelijk screeningsproces heeft tot doel na te gaan of het zeer waarschijnlijk is dat enig dergelijk project voor hernieuwbare energie, gelet op de milieugevoeligheid van het geografische gebied waar het project zal worden uitgevoerd, zal leiden tot aanzienlijke onvoorziene negatieve effecten die niet zijn vastgesteld tijdens de op grond van Richtlijn 2001/42/EG en, indien van toepassing, Richtlijn 92/43/EEG uitgevoerde milieubeoordeling van de in artikel 15 quater, lid 1, eerste alinea, van deze richtlijn bedoelde plannen voor het aanwijzen van gebieden voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie. Een dergelijk screeningsproces heeft ook tot doel vast te stellen of enig dergelijk project voor hernieuwbare energie binnen de werkingssfeer van artikel 7 van Richtlijn 2011/92/EU valt vanwege de vermoedelijke aanzienlijke milieueffecten ervan in een andere lidstaat of vanwege een verzoek van een lidstaat die vermoedelijk aanzienlijke effecten zal ondervinden.

Met het oog op een dergelijk screeningsproces verstrekt de projectontwikkelaar informatie over de kenmerken van het project voor hernieuwbare energie, over de mate waarin het voldoet aan de regels en maatregelen die op grond van artikel 15 quater, lid 1, punt b), voor het specifieke gebied voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie zijn vastgesteld, over eventuele aanvullende maatregelen die in het kader van het project zijn vastgesteld en over de wijze waarop deze maatregelen milieueffecten aanpakken. De bevoegde autoriteit kan de projectontwikkelaar verzoeken aanvullende beschikbare informatie te verstrekken. Het screeningsproces met betrekking tot aanvragen voor installaties voor de productie van hernieuwbare energie wordt afgerond binnen 45 dagen na de datum van indiening van voldoende informatie die daartoe nodig is. In het geval van aanvragen voor installaties met een elektrisch vermogen van minder dan 150 kW en van

nieuwe aanvragen voor de repowering van elektriciteitscentrales die gebruikmaken van hernieuwbare energie wordt het screeningsproces binnen dertig dagen afgerond.

5. Na afloop van het screeningproces worden de in lid 3 van dit artikel bedoelde aanvragen vanuit milieuoogpunt goedgekeurd zonder dat daarvoor een uitdrukkelijk besluit van de bevoegde autoriteit vereist is, tenzij de bevoegde autoriteit een naar behoren gemotiveerd op basis van duidelijke bewijzen administratief besluit vaststelt dat een specifiek project, gelet op de milieugevoeligheid van de geografische gebieden waar het project zich bevindt, zeer waarschijnlijk zal leiden tot aanzienlijke onvoorziene negatieve effecten die niet kunnen worden verzacht door de maatregelen die zijn vastgesteld in de plannen tot aanwijzing van gebieden voor de versnelde uitrol van hernieuwbare energie of die door de projectontwikkelaar zijn voorgesteld. Een dergelijk besluit wordt openbaargemaakt. Dergelijke projecten voor hernieuwbare energie worden onderworpen aan een milieueffectbeoordeling op grond van Richtlijn 2011/92/EU en, indien van toepassing, aan een beoordeling uit hoofde van Richtlijn 92/43/EEG, die wordt uitgevoerd binnen zes maanden na het administratief besluit waarin vermoedelijke aanzienlijke negatieve milieueffecten zijn geconstateerd. In naar behoren gerechtvaardigde buitengewone omstandigheden kan deze termijn van zes maanden met maximaal zes maanden worden verlengd.

In het geval van gerechtvaardigde omstandigheden, onder meer wanneer dit nodig is om de uitrol van hernieuwbare energie te versnellen om de doestellingen op het gebied van klimaat en hernieuwbare energie te halen, kunnen de lidstaten wind- en fotovoltaiische zonne-energieprojecten vrijstellen van dergelijke beoordelingen.

Wanneer de lidstaten wind- en fotovoltaiische zonne-energieprojecten vrijstellen van die beoordelingen, neemt de exploitant evenredige mitigerende maatregelen of, indien dergelijke mitigerende maatregelen niet beschikbaar zijn, compenserende maatregelen, die, indien er geen andere evenredige compenserende maatregelen beschikbaar zijn, de vorm kunnen aannemen van financiële compensatie, om eventuele negatieve effecten aan te pakken. Indien die negatieve effecten de bescherming van soorten treffen, betaalt de exploitant voor de duur van de exploitatie van de installatie voor de productie van hernieuwbare energie financiële compensatie voor beschermingsprogramma's ter waarborging of verbetering van de staat van instandhouding van de betrokken soorten.

6. Bij de in de leden 1 en 2 bedoelde vergunningsprocedure zorgen de lidstaten ervoor dat het uitblijven van een antwoord van de betrokken bevoegde autoriteiten binnen de vastgestelde termijn leidt tot de specifieke administratieve tussenstappen die als goedgekeurd moeten worden beschouwd, tenzij het specifieke hernieuwbare-energieproject aan een milieueffectbeoordeling is onderworpen op grond van lid 5 of het beginsel van administratieve stilzwijgende goedkeuring niet bestaat in het nationale rechtsstelsel van de betrokken lidstaat. Dit lid is niet van toepassing op definitieve besluiten over de uitkomst van de vergunningsprocedure, die expliciet moeten zijn. Besluiten worden openbaar gemaakt.